

Práce byla zahájena analýzou současných přístupů či modelů uplatňovaných v environmentálním vzdělávání a relevantních dokumentů v dané oblasti. Pozornost se soustředila na charakteristické rysy a zde uplatňované požadavky, a posléze i na základní obecné pojmy, které jsou pro tento typ vzdělání příznačné². Na nich pak bylo prováděno zkoumání další, v jeho rámci se ukázal nejvýznamnější právě koncept celostnosti, holismu (který ovšem ve zkoumané oblasti chápán ze souvislostí přírodních věd). Tomuto „celku“ jako základnímu východisku i cíli myšlení pak byla věnována pozornost především, a tento zájem dal celé práci nakonec název.

Šlo tedy o celek (vědění), o to, aby se ukázala myšlenková východiska tzv. holistických přístupů, a na tomto základě i jejich možnosti a omezení vzhledem k popisu a výkladu skutečnosti, i jejich úloha v konceptech či soustavách vzdělávacích. Byly analyzovány způsoby, jakými se některé oblasti vědění celku přibližují, vyšetřováno, jakou roli zde hraje, například jaký kontext navozuje a zda a jak tento kontext pak působí na utváření dílčích a jednotlivých významů. Bylo dále zkoumáno, zda poukaz k celku je v nějakém ohledu univerzální a zda tedy na tomto základě lze založit dialog mezi různými diskursy. Nakonec byl učiněn pokus vymezit povahu celkovosti samé - metafyzickou, kontextuální, povahu horizontu? K odpovědím na tyto otázky směřovala provedená srovnání celku abstraktního (celek vědění, ke kterému je orientováno samotné vzdělání), s holistickými přístupy založenými na víceméně konkrétním pojetí celku (nevyhnutelně se prosazujícími ve vědě, kde se celek stává „předmětem“ studia či alespoň koncepčním rámcem).